

Arrest

nr. 162 408 van 19 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 23 december 2015 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige dochter X hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN loco advocaat M. WARLOP en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 augustus 2015 en hebben zich vluchteling verklaard op 5 augustus 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 18 september 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 6 november 2015.

1.3. Op 19 november 2015 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 20 november 2015 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van Y.B.:

A. Feitenrelaas

U, B.(...) Y.(...), verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten. U bent van Koerdische afkomst en heeft zich in 2014 bekeerd tot de Maronitische streek van het christendom. U werd geboren op 13 december 1979 in het dorp Bier Arab, Tal Abyad in de provincie Raqqa. U ging tot de 8ste graad naar school in Syrië. Op uw 17de ging u bij een kleermaker werken en op uw 23ste ging u naar Beirout om modeontwerper te studeren. U verbleef er van 2004 tot 2007. Daarna keerde u terug naar Syrië. Begin 2013 verliet u wegens het heersende conflict Syrië en ging u naar Libanon. Op 6 mei 2014 trouwde u er met F.(...) A.(...) (OV n° X), een Syrische vrouw uit Hasake. Jullie hebben een dochter, A.(...), ze is 9 maanden oud. U keerde begin juli 2015 nog eens met het gezin naar Damascus terug om jullie paspoorten te regelen zodat jullie naar Europa konden reizen. Op 13 juli 2015 verliet u Libanon en kwam u richting België. Op 4 augustus 2015 kwam u aan in België en de volgende dag vroeg u met uw gezin asiel aan.

U verliet Syrië omwille van de verslechterende veiligheidssituatie begin 2013. Uw dorp Bier Arab werd ondertussen volledig verwoest door IS (Islamitische Staat).

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw paspoort, uw doopcertificaat, het doopcertificaat van uw dochter en uw diploma modeontwerper neer.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

De actuele Syrische context wordt gekenmerkt door een uiterst repressief overheidsoptreden. In het kader van het gewapende conflict maken de verschillende actoren in het conflict bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming. Doch voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw profiel en achtergrond is het niet aannemelijk dat u wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging actueel persoonlijk zou vervolgd worden in Syrië.

U brengt geen elementen naar voor die getuigen van een persoonlijke en systematische vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. U maakt immers enkel melding van de algemene veiligheidssituatie in Syrië. U hebt geen aanwijzingen dat u persoonlijk wordt vervolgd in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verklaart uitdrukkelijk dat u voor uw vertrek uit Syrië geen persoonlijke problemen ondervonden heeft (gehoorverslag CGVS, p. 12, 13). U komt bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas kunnen aan deze vaststelling niets wijzigen, aangezien er evenmin een persoonlijk risico uit blijkt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst, uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in uw regio, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

In hoofde van uw echtgenote A.(...) F.(...) (OV n° 8.101.823) werd eveneens overgegaan tot een beslissing van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van A.F.:

A. Feitenrelaas

U, F.(...) A.(...), verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U bent een soennitische moslim. U werd geboren op 2 februari 1987 in Qamishli, Syrië. U bent geregistreerd in het bevolkingsregister van Hasake. Toen u nog heel klein was verhuisde u van Qamishli naar Hasake. U woonde tot aan uw vertrek uit Syrië in 2013 in Hasake in de wijk Al Salhiya. U ging tot de 6de graad naar school. Vervolgens bleef u thuis voor het huishouden. In 2013 vertrok u wegens het conflict met uw familie uit Syrië en gingen jullie naar Libanon. Op 6 mei 2014 trouwde u in Libanon met B.(...) Y.(...) (OV n° 8.101.823), een Syriër van Koerdische origine uit Tal Abyad. Jullie hebben een dochter A.(...). Jullie besloten naar Europa door te reizen en regelden begin juli 2015 in Damascus de paspoorten. Op 13 juli 2015 reisde u met uw gezin door naar België en op 4 augustus 2015 kwam u aan. De volgende dag heeft u hier asiel aangevraagd.

U verliet Syrië omwille van de verslechterende veiligheidssituatie in 2013. U vreesde voornamelijk IS (Islamitische Staat).

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw paspoort, het paspoort van uw dochter en uw familieboekje neer.

B. Motivering

Rekening houdend met de door u ingeroepen vluchtmotieven en de actuele situatie in Syrië kan redelijkerwijs niet geconcludeerd worden dat u een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren.

Bij het grondig onderzoek van uw vluchtmotieven werd niet alleen rekening gehouden met de verklaringen die u doorheen uw asielprocedure hebt afgelegd, maar werden ook de gegevens uit het administratieve dossier, de algemeen bekende gegevens over uw land van herkomst en alle dienstige stukken in overweging genomen.

De actuele Syrische context wordt gekenmerkt door een uiterst repressief overheidsoptreden. In het kader van het gewapende conflict maken de verschillende actoren in het conflict bovendien onvoldoende onderscheid tussen gewone burgers en gewapende groeperingen. In die context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming. Doch voortgaande op uw verklaringen en rekening houdend met uw profiel en achtergrond is het niet aannemelijk dat u wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging actueel persoonlijk zou vervolgd worden in Syrië.

U brengt geen elementen naar voor die getuigen van een persoonlijke en systematische vrees in de zin van de Conventie. U maakt immers enkel melding van de algemene veiligheidssituatie in Syrië. U hebt geen aanwijzingen dat u persoonlijk wordt vervolgd in de zin van de Vluchtelingenconventie. U verklaart uitdrukkelijk dat u voor uw vertrek uit Syrië geen persoonlijke problemen ondervonden heeft (Vragenlijst CGVS vraag 4 en 5; gehoorverslag CGVS, p. 10, 11). U komt bijgevolg niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

De documenten die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas kunnen aan deze vaststelling niets wijzigen, aangezien er evenmin een persoonlijk risico uit blijkt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Syrië een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (art 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet). Gezien uw afkomst, uw positie en situatie in uw land, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in uw regio, de status van subsidiaire bescherming toegekend.

Ook in hoofde van uw echtgenoot Y.(...) B.(...) (OV n° 8.101.823) werd een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. U komt, op basis van de elementen uit uw dossier, wel in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1A, §2 van het Verdrag van Genève, de artikelen 48/3, §2, §4 b), d), e) en §5, 48/5, §2 en §3, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, stellen verzoekers niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissingen. Zij benadrukken dat niet wordt getwijfeld aan hun identiteit, herkomst en nationaliteit en betogen dat zij een risicoprofiel hebben aangezien zij behoren tot een religieuze minderheid. Verzoekers verduidelijken dat zij zich bekeerd hebben tot de Maronitische strekking van het christendom en stellen dat zij als christenen in Syrië geïdoleerd werden door groeperingen van islamitische strekking. Volgens UNHCR dienen leden van de christelijke geloofsgemeenschap te worden beschouwd als een risicoprofiel, aldus verzoekers, die aanvoeren dat zij als christenen deel uitmaken van een specifieke sociale groep zoals bepaald in artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet en dat er in hun hoofde wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging op basis van hun godsdienst en een toegeschreven politieke overtuiging. Het is bovendien duidelijk dat de Syrische staat hen niet kan beschermen zodat zij als vluchtelingen dienen te worden erkend. Ter staving van hun betoog citeren zij uitvoerig uit het verslag *“Syrie: information sur la situation des chrétiens, y compris s'ils sont perçus comme étant fidèles au président Assad; information sur le traitement que le régime et les forces de l'opposition réservent aux chrétiens; protection offerte par l'État (2013-juillet 2015)”* van Refworld van 6 augustus 2015, het artikel *“Portes ouvertes aux Chrétiens persécutés”* van 22 oktober 2015, het document *“Rapport 2015 sur les persécutions des chrétiens”*, het artikel *“Persécutés, exilés, tués, parce que chrétiens”* van 14 april 2015 en het artikel *“Syrie: ik faut sauver les derniers Chrétiens de Sadad”* van 23 december 2015.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, stellen verzoekers dat het, gelet op de oorlog in Syrië, duidelijk is dat zij in de onmogelijkheid verkeren om naar Syrië terug te keren zodat hen ten minste de subsidiaire bescherming moet worden toegekend.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een attest van pastoor M.T., een attest van pastoor J.S. en het rapport *“La persécution des chrétiens dans le monde 2015”* van Portes Ouvertes.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissingen wordt verzoekers hun asielaanvraag geweigerd omdat (i) zij geen elementen naar voor brengen die getuigen van een persoonlijke en systematische vrees in de zin van de vluchtelingenconventie, zij enkel melding maken van de algemene veiligheidssituatie in Syrië en geen aanwijzingen hebben dat zij persoonlijk worden vervolgd in de zin van de vluchtelingenconventie en zij bovendien uitdrukkelijk verklaren dat zij voor hun vertrek uit Syrië geen persoonlijke problemen ondervonden hebben en (ii) uit de door hen voorgelegde documenten evenmin een persoonlijk risico blijkt. Aangezien verzoekers hun afkomst, hun positie en situatie in hun land, hun hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt hen, rekening houdend met de actuele situatie in hun regio, de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van 19 november 2015, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaart dat hij zich in 2014 heeft bekeerd tot de Maronitische stekking van het christendom (administratief dossier, stuk 15, vragenlijst CGVS, vraag 3.5. en verklaring DVZ, vraag 9; stuk 7A, gehoor CGVS, p. 3). Ter staving van zijn bekering legt hij zijn doopcertificaat en het doopcertificaat van zijn dochter voor. Verzoekster daarentegen heeft in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik beweerd dat zij zou bekeerd zijn. Zij zou wel de intentie hebben gehad om lessen te gaan volgen om zich te bekeren doch zij stelt dat zij thans nog steeds een soennitische moslim is (administratief dossier, stuk 15, verklaring DVZ, vraag 9; stuk 7B, gehoor CGVS, p. 3). Ook verzoeker bevestigt dat zijn echtgenote (nog) niet gedoopt/bekeerd is (administratief dossier, stuk 7A, gehoor CGVS, p. 3). Het mag dan ook verbazen dat in de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde attesten van priester M.T. en priester en priester J.S. wordt gesteld dat zowel verzoeker, verzoekster als hun dochter werden gedoopt en dat zij allen bekeerd zijn tot het christendom. In de attesten wordt tevens vermeld dat verzoekers omwille van hun bekering vervolgd werden door de gemeenschap en de familie en dat zij doodsbedreigingen hebben ontvangen, reden waarom zij zich genoodzaakt zagen om te vluchten. Verzoekers hebben doorheen hun verklaringen echter nergens gewag gemaakt van dergelijke bedreigingen. Zij steunen hun asielaanvraag enkel op de algemene veiligheidssituatie in Syrië en stellen dat er geen andere redenen zijn waarom zij thans niet kunnen terugkeren naar Syrië (administratief dossier, stuk 15, vragenlijsten CGVS, vragen 3.4. en 3.5.; stuk 7A, gehoor CGVS, p. 12-13 en stuk 7B, gehoor CGVS, p. 10-11). Aan verzoeker werd tijdens het gehoor zelfs uitdrukkelijk gevraagd *“Mocht u naar syrie terugkeren, hypothetisch gezien, zou het probleem zijn dat u bekeerd bent tot christendom?”*, waarop verzoeker antwoordde dit niet te weten. Verzoeker werd tevens gevraagd wat zijn familie ervan vindt dat hij zich bekeerd heeft, waarop hij antwoordde *“Dat weet ik niet, wat is hun standpunt, want ja het is trouwens gebeurd toen situatie volledig veranderd in ons dorp”* (administratief dossier, stuk 7A, p. 12). Aangezien de attesten van priester M.T. en priester en priester J.S. aldus niet overeenstemmen met verzoekers hun verklaringen, kan hieraan niet de minste bewijswaarde worden verleend. Dit klemt des te meer daar verzoekers volgens de attesten gedoopt werden door priester J.S., terwijl verzoeker beweert dat hij werd gedoopt door diens assistent K.R. (administratief dossier, stuk 7A, gehoor CGVS, p. 3). Gelet op het voorgaande en mede in acht genomen de vaststelling dat verzoeker allerm minst duidelijke, overtuigende en doorleefde verklaringen aflegt op de vraag hoe hij ertoe gekomen is om zich te bekeren tot het christendom (administratief dossier, stuk 7A, gehoor CGVS, p. 3-4), is de Raad van oordeel dat ook hij zijn beweerde bekering niet aannemelijk maakt. Aan de doopcertificaten van verzoeker en zijn dochter kan slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen, wat *in casu* aldus niet het geval is.

Gezien het voorgaande kunnen verzoekers niet worden gevolgd waar zij betogen dat zij als christen deel uitmaken van een specifieke sociale groep zoals bepaald in artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet en dat er in hun hoofde wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging op basis van hun godsdienst en een toegeschreven politieke overtuiging, en is de uitgebreide verwijzing in het verzoekschrift naar de situatie van christenen in Syrië *in casu* niet dienstig. Hoe dan ook benadrukt de Raad dat het desgevallend behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin. Zelfs zo zou worden aangenomen dat verzoeker daadwerkelijk is bekeerd tot het christendom, *quod non*, dient andermaal te worden benadrukt dat hij in het kader van zijn gehoren op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen problemen heeft aangehaald – omwille van zijn beweerde bekering of andere (administratief dossier, stuk 7A, p. 12 en stuk 15) – die erop wijzen dat hij persoonlijk wordt vervolgd in de zin van de vluchtelingenconventie. Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging, zoals *in casu*, is het desgevallend behoren tot een bepaalde groep irrelevant.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.7. Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, *in casu* Syrië, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. In de bestreden beslissingen wordt geoordeeld dat verzoekers, gezien hun afkomst, hun positie en situatie in hun land, hun hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, rekening houdend met de actuele situatie in hun regio, de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

Na lezing van het administratief dossier is de Raad evenwel van oordeel dat verzoekers hun afkomst en hun beweerde Syrische nationaliteit onvoldoende werden onderzocht.

Zo stelt de Raad vooreerst vast dat verzoekers verklaren Syrische Koerden te zijn die voor de behandeling van hun asielaanvraag verzocht hebben om de bijstand van een tolk Arabisch (administratief dossier, stuk 17 A+B). Aan verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd welke talen hij spreekt, verklaarde hij slechts *“Arabisch, beetje Engels”* (administratief dossier, stuk 16, verklaring betreffende de procedure). Tijdens zijn gehoor stelt verzoeker dat hij Koerdisch, Arabisch en een klein beetje Frans en Engels spreekt (administratief dossier, stuk 7, gehoor CGVS, p. 4). De keuze voor een tolk Arabisch is merkwaardig aangezien verzoeker stelt: *“om eerlijk te zijn in ons dorp de mensen waren (...) niet geconcentreerd op het arabisch”* (administratief dossier, stuk 7A, p. 9). Verzoekster verklaarde naast het Arabisch tevens Kurmanji te spreken (administratief dossier, stuk 16, verklaring betreffende de procedure en stuk 7B, p. 3). Uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt echter dat niet werd nagegaan of verzoekers daadwerkelijk het Koerdisch machtig zijn, noch welke variant van het Koerdisch zij spreken. Nochtans kan dit een eerste waardevolle aanwijzing zijn met betrekking tot hun afkomst uit Syrië.

Voorts blijkt uit de gehoorverslagen dat aan verzoekers geen vragen werden gesteld over welk statuut zij als Koerden in Syrië hebben, of zij daadwerkelijk de Syrische nationaliteit hadden dan wel behoorden tot de groep Koerden (Ajnabi dan wel Maktoum) met een precair statuut.

Bovendien werden zij naar het oordeel van de Raad dermate summier bevraagd over hun beweerde regio van herkomst en de veiligheidssituatie aldaar (administratief dossier, stuk 7A, p. 3-6, p. 9-10 en p. 12-13 en stuk 7B, p. 4, p. 6-11) dat op basis hiervan geen uitspraak kan worden gedaan omtrent de geloofwaardigheid van hun voorgehouden afkomst en hun beweerde Syrische nationaliteit. Dit klemmt des te meer daar het administratief dossier geen landeninformatie bevat die kan toelaten verzoekers hun (weinig) verklaringen dienaangaande te verifiëren.

Verzoeker blijkt overigens weinig concrete kennis te hebben over de evolutie van het huidige conflict in zijn beweerde regio van herkomst. Zo slaagt hij er niet in een standpunt in te nemen ten overstaan van de Syrische overheid en Assad omdat hij *“al 10 jaar niet meer goed naar tv (heeft) gekeken”* en kan hij van de verschillende Koerdische groeperingen die in zijn regio actief zijn tegen IS slechts YPK noemen omdat hij *“nooit de situatie (heeft) gevolgd”* en de situatie heel ingewikkeld is (administratief dossier, stuk 7A, p. 10), verklaringen welke naar het oordeel van de Raad bezwaarlijk kunnen overtuigen. Bovendien leek verzoeker uit de lucht te komen vallen wanneer hem gevraagd werd of hij nog in Syrië was toen de belangrijke elektriciteitsdam door de rebellen werd ingenomen, waarop hij niet verder kwam dan te stellen dat hij geen interesse had in politiek, dat hij dat niet ging opzoeken en dat voor hem slechts de veiligheid van zijn familie en zijn werk belangrijk waren (administratief dossier, stuk 7A, p. 12). Verzoekers uitermate vage uitlatingen in zeer algemene bewoordingen *“(…) momenteel bestaat geen dorp meer, is volledig verwoest, de vliegtuigen van de buitenlandse troepen heeft heel het dorp plat gelegd, geen huizen staan momenteel, ja dus doelen waren zeg maar kantoren van IS, maar die was overal, daardoor is hele dorp verwoest”* (administratief dossier, stuk 7A, p. 4), *“Ik heb nooit de situatie gevolgd maar toen het dorp werd aangevallen, ik krijg interesse te weten wat is er aan de hand, ze zeiden dat de oppositie is daar ook aan het vechten tegen IS, ik weet niet zeker, Het is heel ingewikkeld, de situatie bij ons, lijkt op raadsel, soms regime gaat ook regio bombarderen, soms niet, daarom weer je niet wie is met wie en wie is tegen wie, Ja het is heel ingewikkeld soms het regime, syrische regime steunt koerdische troepen, soms bombardeert hij koerdische troepen”* (administratief dossier, stuk 7A, p. 10), *“Voor IS naar regio kwam werd er toen reeds gevochten in uw regio? Er waren wel lichte bombardementen met raketten of granaten van nasra groep of wee tik veel andere groep, het was anders dan van IS, er zijn momenteel heel veel groeperingen hele veel brigades met andere*

namen” en *“Ik weet dat er was cement fabriek heel groot tussen qamishli en aleppo, op de dag van aanval van IS is fabriek gebombardeerd door wie weet ik niet, die lag onder grond, maar wie heeft dat gebombardeerd dat weet ik niet”* (administratief dossier, stuk 7A, p. 12) en *“Wanneer ontstonden ongeveer de problemen in uw regio? In 2013, bij al abyad en raqqa, ik weet niet zeker zoals ik zei ik had geen interesse maar destijds is de oorlog in alle regio's van syrie uitgebroken, het is opeens begonnen zoals, hoe moet ik zeggen zoals het koken van water, ineens is het naar overal verspreiden”* (administratief dossier, stuk 7A, p. 13) doen naar mening van de Raad ernstige vragen rijzen bij zijn beweerde afkomst.

Ook verzoeksters verklaringen doen twijfels rijzen bij haar beweerde afkomst. Zo verklaart zij sinds jonge leeftijd altijd (tot 2013) in Hasake, in de wijk al Salhiye te hebben gewoond. Vreemd genoeg slaagt zij er niet in omliggende wijken te noemen, noch te verduidelijken in welk district van de stad Hasake de wijk al Salhiye ligt. Ter verklaring van haar onwetendheid stelt zij slechts dat zij niet zo vaak naar buiten is geweest en zij meestal thuis bleef. Daarnaast kon zij niet toelichten wie de macht in handen had in haar wijk toen zij uit Syrië vertrok (*“Ja tijdens ons vertrek er waren gevechten tussen IS en koerdische troepen, ik weet niet wei in't echt”*), noch welke troepen er vochten in Hasake (*“Geen idee, ik heb geen interesse in politiek en zo'n zaken”*) (administratief dossier, stuk 7B, p. 3-4). Voorts blijkt zij te zijn vergeten naar welke school zij ging en in welke wijk deze school lag (administratief dossier, stuk 4B, p. 6), weet zij niet welke rivier door Hasake stroomt, kwam zij gevraagd iets te vertellen over haar wijk niet verder dan *“het is een volk wijk, alleen maar een school”* (administratief dossier, stuk 7B, p. 7) en weet zij niet wat de rijkere wijken van Hasake waren, noch waar de beste of mooiste kleren konden gekocht worden (administratief dossier, stuk 7B, p. 8). Evenmin kan verzoekster vertellen welke groeperingen er actief zijn in Hasake en omgeving, kent zij geen Koerdische politieke partijen, kan zij niet duiden wanneer de problemen begonnen in Syrië, noch hoe oud zij toen was, weet zij niet hoe het huidige conflict is ontstaan en evenmin waar in Syrië het conflict is ontstaan. Gevraagd of zij kon vertellen hoe haar dagdagelijkse leven veranderde toen de problemen begonnen in Syrië en het conflict uitbrak, kwam zij niet verder dan *“Er was geen veiligheid meer, we hadden angst, Dat was het”* (administratief dossier, stuk 7B, p. 8-9). Ook in haar schets hoe de situatie was toen IS naar de stad kwam, bleef zij vaag en algemeen *“IS heeft de stad binnen gevallen en begon mensen te doden, we moesten de stad verlaten”* (administratief dossier, stuk 7B, p. 10).

Er dient daarnaast te worden vastgesteld dat verzoekster ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geboren te zijn in Hasaka (administratief dossier, stuk 15B, verklaring DVZ, vraag 5), terwijl zij tijdens haar gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal beweerde geboren te zijn in Qamishli en niet te weten hoe het komt dat haar paspoort als geboorteplaats Hasaka vermeldt (administratief dossier, stuk 7B, p. 2-3), hetgeen meteen de nodige twijfels doet rijzen bij de authenticiteit van dit paspoort. De Raad stelt zich tevens vragen bij de wijze waarop dit paspoort alsook het paspoort van haar dochter werden verkregen. Verzoekers verklaren in dit verband dat zij in juli 2015 vanuit Libanon naar Damascus zijn teruggekeerd om deze paspoorten, alsook het door hen voorgelegde familieboekje aan te vragen en dat zij deze een paar dagen later hebben gekregen (administratief dossier, stuk 7A, p. 7, stuk 7A, p. 11 en stuk 7B, p. 9-10). Zij stellen weliswaar dat het niet eenvoudig was om naar Damascus te reizen en dat zij veel geld moesten betalen om de documenten snel te krijgen, doch het schijnbare gemak waarmee zij als niet gedocumenteerde Koerd zich door volle oorlogsgebied zouden hebben begeven en documenten zouden hebben kunnen bekomen van de Syrische autoriteiten, doet naar mening van de Raad toch de wenkbrouwen fronsen. Ook dit aspect van verzoekers hun relaas werd door het Commissariaat-generaal onvoldoende onderzocht, minstens dient te worden vastgesteld dat het administratief dossier geen informatie bevat waaruit kan blijken of de door verzoekers aangebrachte gang van zaken al dan niet op enige realiteitszin is gesteund, inzonderheid dat de Syrische autoriteiten in Damascus op korte tijd paspoorten afleveren zonder dat een Syrische identiteitskaart moet worden voorgelegd. Het initiatief van verzoekers om naar Damascus te reizen voor een paspoort klemt des te meer nu algemeen geweten is dat Syrische paspoorten volop te koop zijn in Turkije, zoals ter terechtzitting werd opgemerkt.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen, voor wat betreft de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 november 2015 worden vernietigd voor zover zij de verzoekende partijen de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet toekennen.

Artikel 4

De zaken worden voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS